Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 22ας Μαΐου 2014*

«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Αγορά των πλαστικών βιομηχανικών σάκων — Καταλογισμός στη μητρική εταιρία της παραβάσεως που διέπραξε η θυγατρική — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση C-36/12 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 24 Ιανουαρίου 2012,

Armando Álvarez SA, με έδρα τη Μαδρίτη (Ισπανία) εκπροσωπούμενη από τους M. Troncoso Ferrer, E. Garayar Gutiérrez και C. Ruixo Claramunt, abogados,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή,** εκπροσωπούμενη από την F. Castilla Contreras και τον F. Castillo de la Torre, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Borg Barthet, πρόεδρο τμήματος, E. Levits, και M. Berger (εισηγήτρια), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: L. Carrasco Marco, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Ιανουαρίου 2014,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Απόφαση

1 Με την αίτηση αναιρέσεως η Armando Álvarez SA ζητεί να αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Álvarez κατά Επιτροπής (Τ-78/06, EU:T:2011:673, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της με αίτημα τη μερική ακύρωση της αποφάσεως C(2005) 4634 τελικό της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία του άρθρου [81 ΕΚ] (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), καθώς και την ακύρωση ή, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε με την προσβαλλόμενη απόφαση.

Ιστορικό της διαφοράς και προσβαλλόμενη απόφαση

2 Η αναιρεσείουσα είναι ισπανική ανώνυμη εταιρία η οποία αναπτύσσει διάφορες βιομηχανικές δραστηριότητες στους τομείς της κατασκευής μεταλλικών δοχείων, της βιομηχανικής ξυλουργικής και της πωλήσεως ξυλείας. Έχει πολλές θυγατρικές, μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν η Plásticos Españoles SA (ASPLA) (στο εξής: ASPLA), της οποίας κατείχε το 2002 ποσοστό 98,6 % του κεφαλαίου.

3 Τον Νοέμβριο του 2001 η British Polythene Industries plc ενημέρωσε την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την ύπαρξη συμπράξεως στον τομέα των βιομηχανικών σάκων (στο εξής: σύμπραξη).

4 Κατόπιν ερευνών τις οποίες διενήργησε τον Ιούνιο του 2002, η Επιτροπή κίνησε στις 29 Απριλίου 2004 τη διοικητική διαδικασία και εξέδωσε ανακοίνωση αιτιάσεων κατά πλειόνων εταιριών, στις οποίες περιλαμβάνονταν, μεταξύ άλλων, η ASPLA και η αναιρεσείουσα.

5 Η Επιτροπή εξέδωσε στις 30 Νοεμβρίου 2005 την προσβαλλόμενη απόφαση, στο άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο j, της οποίας διαπιστώνεται ότι η ASPLA και η αναιρεσείουσα παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ συμμετέχοντας, από την 8η Μαρτίου 1991 έως την 26η Ιουνίου 2002, σε σύνολο συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των πλαστικών βιομηχανικών σάκων στο Βέλγιο, στη Γερμανία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, οι οποίες αφορούσαν τον καθορισμό των τιμών και την κατάρτιση κοινών προτύπων υπολογισμού των τιμών, τον καταμερισμό των αγορών και την κατανομή ποσοστώσεων στις πωλήσεις, τον καταμερισμό πελατών, συμφωνιών και παραγγελιών, τη συντονισμένη υποβολή προσφορών σε ορισμένους διαγωνισμούς και την ανταλλαγή ατομικών πληροφοριακών στοιχείων.

6 Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή επέβαλε στην ASPLA και την αναιρεσείουσα, με το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο h, της προσβαλλομένης αποφάσεως πρόστιμο 42 εκατομμυρίων ευρώ, για την καταβολή του οποίου οι δύο εταιρίες κρίθηκαν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνες.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

7 Η αναιρεσείουσα άσκησε προσφυγή κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Φεβρουαρίου 2006. Με την προσφυγή της ζητούσε κατ' ουσίαν την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως καθόσον την αφορούσε ή, επικουρικώς, τη μείωση του ποσού του προστίμου που της επέβαλε η Επιτροπή.

8 Προς στήριξη της προσφυγής της, η αναιρεσείουσα προέβαλε έναν και μόνο λόγο ακυρώσεως, αντλούμενο από εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών και προσβολή του τεκμηρίου αθωότητας καθώς και από παραβίαση της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας.

9 Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή στο σύνολό της.

Αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

10 Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

11 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως, και

— να καταδικάσει την αναιρεσείουσα στα δικαστικά έξοδα.

12 Με απόφαση του προέδρου του έκτου τμήματος του Δικαστηρίου της 15ης Μαΐου 2013, ανεστάλη η εκδίκαση της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως έως το πέρας της δίκης επί των υποθέσεων επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις Gascogne Sack Deutschland κατά Επιτροπής (C-40/12 P, EU:C:2013:768), Kendrion κατά Επιτροπής (C-50/12 P, EU:C:2013:771) και Groupe Gascogne κατά Επιτροπής (C-58/12 P, EU:C:2013:770). Η διαδικασία επαναλήφθηκε μετά τη δημοσίευση των ως άνω αποφάσεων στις 26 Νοεμβρίου 2013.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

Επί του κυρίως προβαλλόμενου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

13 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο της καταλόγισε με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση την ευθύνη για τη διαπιστωθείσα παράβαση στηριζόμενο σε δύο αιτιολογίες οι οποίες δεν διαλαμβάνονταν στην προσβαλλόμενη απόφαση. Πρώτον, στις σκέψεις 38 και 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Επιτροπή αποδείκνυαν την άμεση συμμετοχή της αναιρεσείουσας στη σύμπραξη, το οποίο η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι δεν προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως. Δεύτερον, στη σκέψη 35 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο αναφέρθηκε στο τεκμήριο κατά το οποίο η αναιρεσείουσα, ως μητρική εταιρία η οποία κατέχει το 100 % του κεφαλαίου της θυγατρικής της, ήτοι της ASPLA, ασκούσε καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της, ενώ στην προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε στο τεκμήριο αυτό.

14 Κατά την αναιρεσείουσα, το Γενικό Δικαστήριο στηριζόμενο κακώς στις δύο αυτές αιτιολογίες υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της αναιρεσείουσας, η οποία δεν είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί επί αιτιολογιών μη διαλαμβανόμενων στην προσβαλλόμενη απόφαση.

15 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η ευθύνη της αναιρεσείουσας στηριζόταν σαφώς επί του τεκμηρίου ότι, ως μητρική εταιρία, ασκούσε καθοριστική επιρροή επί της συμπεριφοράς της θυγατρικής της. Μόνο συμπληρωματικώς γίνεται στην ίδια απόφαση μνεία ενδείξεων σχετικά με την πραγματική άσκηση τέτοιας επιρροής εκ μέρους της αναιρεσείουσας.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

16 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, η Επιτροπή μνημόνευσε ρητώς, στην αιτιολογική σκέψη 580 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το τεκμήριο ότι η μητρική εταιρία ασκεί πράγματι καθοριστική επιρροή επί της κατά 100 % θυγατρικής της, πριν αναφέρει, στην αιτιολογική σκέψη 584 της αποφάσεως αυτής, ότι η προσέγγιση αυτή θα εξειδικευόταν κατά περίπτωση για κάθε συγκεκριμένη επιχείρηση (βλ. απόφαση Kendrion κατά Επιτροπής, EU:C:2013:771, σκέψη 28).

17 Η Επιτροπή στα σημεία της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως που αφορούσαν την ASPLA και την αναιρεσείουσα, πρώτον, υπενθύμισε, στην αιτιολογική σκέψη 669 της αποφάσεως αυτής, ότι η αναιρεσείουσα κατείχε ποσοστό 98,6 % του κεφαλαίου της ASPLA. Δεύτερον, επισήμανε στην αιτιολογική σκέψη 671 της ίδιας αποφάσεως ότι, κατά τα φαινόμενα, η αναιρεσείουσα είχε πολύ ενεργή ανάμειξη στη διεύθυνση των δραστηριοτήτων της ASPLA. Προς στήριξη της διαπιστώσεως αυτής, η Επιτροπή παρέθεσε, στις αιτιολογικές σκέψεις 672 έως 676 της εν λόγω αποφάσεως, στοιχεία, τα οποία είχαν συζητηθεί κατά την έγγραφη διαδικασία, σχετικά με την παρουσία των ανώτατων διευθυντικών στελεχών της αναιρεσείουσας σε τουλάχιστον 22 συναντήσεις των επιχειρήσεων που μετείχαν στη σύμπραξη καθώς και την, τουλάχιστον κατά τα φαινόμενα, διαβίβαση προς τα διευθυντικά στελέχη της αναιρεσείουσας ενημερωτικών σημειωμάτων για άλλες συναντήσεις εκ μέρους των εκπροσώπων της ASPLA.

18 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, στη σκέψη 35 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η Επιτροπή, βάσει της νομολογίας για τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τεκμαίρεται ότι ορισμένη μητρική εταιρία ασκεί καθοριστική επιρροή επί της θυγατρικής της, ορθώς έκρινε ότι η αναιρεσείουσα ασκούσε καθοριστική επιρροή επί της ASPLA, λαμβανομένου υπόψη ότι κατείχε ποσοστό 98,6 % του κεφαλαίου της εταιρίας αυτής.

19 Επιπλέον, η αναιρεσείουσα δεν μπορεί να υποστηρίξει λυσιτελώς ότι δεν είχε τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας κατά της εφαρμογής του εν λόγω τεκμηρίου από την Επιτροπή. Ειδικότερα, από το εισαγωγικό δικόγραφο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και ιδίως από το σημείο 19 αυτού, προκύπτει ότι η αναιρεσείουσα είχε δεχθεί την ισχύ του τεκμηρίου αυτού, μολονότι αμφισβητούσε τη νομιμότητά του υπό το πρίσμα του τεκμηρίου αθωότητας. Τα συναφή επιχειρήματά της εξετάστηκαν εξάλλου στις σκέψεις 22 έως 29 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και απορρίφθηκαν στη σκέψη 30 της ίδιας αποφάσεως.

20 Ορθώς επίσης το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε στις σκέψεις 36 και 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως τα επιχειρήματα που προέβαλε η αναιρεσείουσα προς ανατροπή του τεκμηρίου πραγματικού ελέγχου το οποίο προκύπτει από τους υπάρχοντες κεφαλαιουχικούς δεσμούς μεταξύ της αναιρεσείουσας και της θυγατρικής της και στο οποίο στηρίχθηκε η Επιτροπή. Στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο παρέθεσε τους λόγους για τους οποίους κανένα από τα ως άνω επιχειρήματα δεν μπορούσε να γίνει δεκτό.

21 Οι σκέψεις 38 και 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως εντάσσονται στο ίδιο στάδιο της συλλογιστικής που ανέπτυξε το Γενικό Δικαστήριο και το περιεχόμενό τους πρέπει να εκτιμηθεί λαμβανομένης υπόψη της λογικής αλληλουχίας της συλλογιστικής αυτής.

22 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε στη σκέψη 38 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ότι η παρουσία των ανώτατων διευθυντικών στελεχών της αναιρεσείουσας σε πλείονες συναντήσεις των επιχειρήσεων που μετείχαν στη σύμπραξη καθώς και το γεγονός ότι η αναιρεσείουσα τηρούνταν ενήμερη για τις λοιπές συναντήσεις με ενημερωτικά σημειώματα που συνέτασσαν οι εκπρόσωποι της ASPLA αποδείκνυαν επαρκώς ότι παρενέβαινε άμεσα στις συζητήσεις που γίνονταν στο πλαίσιο της συμπράξεως. Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε στη σκέψη 39 της ίδιας αποφάσεως ότι δεν είχε σημασία το γεγονός ότι οι εκπρόσωποι της αναιρεσείουσας δεν είχαν, κατά την ίδια, λάβει εντολή για συμμετοχή στη σύμπραξη.

23 Αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, οι ως άνω εκτιμήσεις δεν έχουν την έννοια ότι από αυτές προκύπτει ότι της καταλογίζεται ευθύνη με νέα βάση λόγω άμεσης συμμετοχής στη σύμπραξη. Ειδικότερα, στο συγκεκριμένο στάδιο της συλλογιστικής του, το Γενικό Δικαστήριο απλώς εκτίμησε κατά πόσον ήταν εύλογα και κρίσιμα εν προκειμένω τα επιχειρήματα που προέβαλε η αναιρεσείουσα προς ανατροπή του εν λόγω τεκμηρίου καθώς και τα συμπληρωματικά ενδεικτικά στοιχεία επί των οποίων στηρίχθηκε η Επιτροπή για να κρίνει ότι η εταιρία αυτή ασκούσε καθοριστική επιρροή επί της θυγατρικής της. Το Γενικό Δικαστήριο ορθώς τόνισε, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως των αποδεικτικών στοιχείων που είχαν προσκομισθεί ενώπιόν του, την αποδεικτική ισχύ που έπρεπε κατά την κρίση του να αποδοθεί στο ενδεικτικό στοιχείο που συνήγαγε η Επιτροπή από τη στενή σχέση των διοικητικών οργάνων των δύο εταιριών, χωρίς η εκτίμηση αυτή να μεταβάλλει τη βάση της καταλογιζόμενης στην αναιρεσείουσα ευθύνης.

24 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αναιρεσείουσα δεν δύναται να υποστηρίζει ότι δεν είχε τη δυνατότητα να ασκήσει τα δικαιώματά της άμυνας κατά της νέας βάσεως της ευθύνης που της καταλογίζεται.

25 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι ο λόγος αναιρέσεως που προέβαλε κυρίως η αναιρεσείουσα προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του επικουρικώς προβαλλόμενου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο, λόγω της πλάνης περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε στηρίζοντας το σκεπτικό του σε αιτιολογίες τις οποίες δεν προέβαλαν οι διάδικοι, δεν εκτίμησε τα επιχειρήματα που η ίδια όντως εξέθεσε στο εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο, με αποτέλεσμα το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως να είναι ανακόλουθο και να πάσχει έλλειψη αιτιολογίας.

27 Κατά την αναιρεσείουσα, μολονότι στην περίπτωσή της η Επιτροπή ουδόλως αναφέρθηκε σε τεκμήριο βάσει του οποίου η μητρική εταιρία ευθύνεται για τη συμπεριφορά της θυγατρικής της, το μόνο αποδεικτικό στοιχείο του οποίου έγινε επίκληση για να στοιχειοθετηθεί η επιρροή της επί της θυγατρικής αυτής, εκτός από τη συμμετοχή της αναιρεσείουσας στο κεφάλαιό της, ήταν η μερική ταύτιση της συνθέσεως των διοικητικών συμβουλίων των δύο εταιριών λόγω της συμμετοχής σε αυτά των ίδιων διευθυντικών στελεχών. Ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η αναιρεσείουσα υποστήριξε ότι το στοιχείο αυτό δεν ήταν επαρκές και προέβαλε άλλα επιχειρήματα για να αντικρούσει την ευθύνη που της καταλογιζόταν στο πλαίσιο της συμπράξεως. Το Γενικό Δικαστήριο όμως ουδόλως εξέτασε τα επιχειρήματα αυτά.

28 Κατά την Επιτροπή, ο λόγος αυτός αναιρέσεως που προβάλλεται επικουρικώς είναι αβάσιμος.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

29 Κατ' αρχάς, διαπιστώνεται ότι ο λόγος αναιρέσεως που προβάλλει η αναιρεσείουσα επικουρικώς βασίζεται στην προκείμενη ότι η Επιτροπή δεν στηρίχθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση επί του τεκμηρίου καθοριστικής επιρροής της μητρικής εταιρίας επί της θυγατρικής της οποίας κατείχε το σύνολο ή σχεδόν το σύνολο του κεφαλαίου. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 16 έως 19 της παρούσας αποφάσεως, η προκείμενη αυτή είναι εσφαλμένη.

30 Εξάλλου, από τις σκέψεις 20 έως 22 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, η αιτιολογία της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν περιέχει καμία ανακολουθία όσον αφορά την εξέταση των επιχειρημάτων που η ίδια προέβαλε για να ανατρέψει το τεκμήριο ότι είχε ασκήσει καθοριστική επιρροή επί της θυγατρικής της.

31 Καθόσον η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, στο πλαίσιο του επικουρικώς προβαλλόμενου λόγου αναιρέσεως, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει επειδή δεν απάντησε στα επιχειρήματα που αυτή προέβαλε για να ανατρέψει το τεκμήριο πραγματικής ασκήσεως καθοριστικής επιρροής, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η υποχρέωση αιτιολογήσεως των αποφάσεων την οποία υπέχει το Γενικό Δικαστήριο δυνάμει των άρθρων 36 και 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν συνεπάγεται ότι οφείλει να παραθέσει αιτιολογία που να ακολουθεί σε όλη τους την έκταση και ένα προς ένα όλα τα επιχειρήματα που διατύπωσαν οι διάδικοι (απόφαση Groupe Gascogne κατά Επιτροπής, EU:C:2013:770, σκέψη 37).

32 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τα επιχειρήματα της αναιρεσείουσας στις σκέψεις 36 και 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Μολονότι η απόρριψη ορισμένων από τα επιχειρήματα αυτά, όπως των σχετικών με τη φύση των βιομηχανικών δραστηριοτήτων των δύο εταιριών, την οικονομική τους αξία, την απασχόληση εξωτερικών στελεχών και το ισπανικό δίκαιο εταιριών, αιτιολογείται συνοπτικά, εντούτοις η αιτιολογία αυτή είναι επαρκής προκειμένου να δώσει στην αναιρεσείουσα τη δυνατότητα να γνωρίσει πού στήριξε τη συλλογιστική του το Γενικό Δικαστήριο. Ειδικότερα, από τις εν λόγω σκέψεις προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι με βάση αυτά τα δεδομένα δεν ήταν δυνατόν να αμφισβητηθεί η αποδεικτική ισχύς στοιχείων όπως ο ρόλος των ανώτατων διοικητικών στελεχών της αναιρεσείουσας όσον αφορά τη λειτουργία των δύο εταιριών και τα αποτελέσματα που είχε στην πράξη η κατά μεγάλο μέρος ίδια σύνθεση των διοικητικών συμβουλίων τους, τα οποία η Επιτροπή είχε επικαλεστεί προς επίρρωση του τεκμηρίου ασκήσεως καθοριστικής επιρροής εκ μέρους της αναιρεσείουσας επί της θυγατρικής της, λαμβανομένου υπόψη ότι η πρώτη κατείχε σχεδόν το σύνολο του κεφαλαίου της ASPLA.

33 Καθόσον η αναιρεσείουσα επιχειρεί να αμφισβητήσει την εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου εκτίμηση των ενώπιόν του πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων, αρκεί να υπομνησθεί ότι, με την επιφύλαξη της παραβιάσεως των κανόνων περί του βάρους αποδείξεως και της διεξαγωγής των αποδείξεων καθώς και της παραμορφώσεως του περιεχομένου των αποδείξεων, η εκτίμηση αυτή δεν αποτελεί νομικό ζήτημα τα οποίο υπόκειται, ως τέτοιο, στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου (απόφαση FLSmidth κατά Επιτροπής, C-238/12 P, EU:C:2014:284, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

34 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να απορριφθεί ο λόγος αναιρέσεως τον οποίο προέβαλε η αναιρεσείουσα επικουρικώς.

35 Δεδομένου ότι κανένας από τους δύο λόγους που προέβαλε η αναιρεσείουσα προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτός, η εν λόγω αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη το Δικαστήριο αποφαίνεται επί των δικαστικών εξόδων.

37 Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, αυτού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και σε αυτά στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στην κατ' αναίρεση δίκη, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της δεύτερης.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Armando Álvarez SA στα δικαστικά έξοδα της κατ' αναίρεση δίκης.

(υπογραφές)